

A *Rajzolatokban* egy eredeti előbeszést olvassuk: „A nyelveink” cím alatt *Horváth Dömötört*; utóbb a ’hirlés-ságok között minden figyelemre méltó *Munkácsy*-mint a ’Tünder Iloná’ írójának, következik kifakadva: „Égy tudós az Athenaeumban, ki 38-évi adja ki ma-szóruvén megtamajdja Tünder Ilonát, ’s nem attálja a’ *tróubát hazudáságot* kimondani, t. i. Iloná megbukott, az intézet kisebbítésére ’s kárán hasonló nem csak nyos de alattomos fondorkodások törtennek a’ magyar ’z körül, tettekel bizonyíthatni be ’s annak idejében lesznek bizonyítva; ’s mindaz az országban, mely ama’ szent nevezettel; hazali, a’ közönség’-ra köfűtte magát. Valahányszor ezen párt nyilván-lal, a’ künnyen esabíthatóknak mindig azt hirti, hogy liti, míg titkon nem hazai utakon jár ’s az ellenfél, tettekel mufaja hazudásait, eszeben, becáslefo-zundekal’ (szeszágában legazolni, lemoscolni, szét-angholni) örekszik. Míg ezen ugynevezett hazafiak a’ színház-igazgatás kezük közt volt, addig esend s béke; nem volt ki az *ifjúságot felléltassa*, hogy ez-máz szesznezet, ha föl mer lepleni, kifűtője; hogy em-liz új darabok kipiszzegetsenek; nem voltak em-

POZSONYIÁN, nyomatás István Schmid Antal